

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/16/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723212396
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8723212396.1

Uznesenie

8Co/16/2024

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Mariána Hoffmanna, PhD. a JUDr. Marianny Hirkovej, v spore žalobcu: Železnice Slovenskej republiky, so sídlom Klemensova 8, Bratislava 813 61, IČO: 31 364 501, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., o zaplatenie 533,32 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad, č.k. 17C/87/2023-47 zo dňa 6.3.2024 takto

rozhodol:

8Co/16/2024

P o t v r d z u j e uznesenie.

odôvodnenie:

8Co/16/2024

1. Okresný súd Poprad, ako súd prvej inštancie, napadnutým uznesením „odmietol odpor proti platobnému rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 17C/87/2023 zo dňa 5.1.2023, podaný žalovaným osobne dňa 8.2.2024 na tunajšom súde.“

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že návrhom súdu doručeným dňa 6.12.2023 žalobca navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 533,32 eur s prísl. z titulu vydania bezdôvodného obohatenia získaného na základe neoprávneného užívania pozemkov vo vlastníctve žalobcu žalovaným. Súd prvej inštancie v predmetnej veci vydal dňa 5.1.2024 platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný podaním zo dňa 7.2.2024 odpor. V odpore uviedol, že žalobný návrh považuje v celom rozsahu za nedôvodný. V prvom rade uviedol, že so žalobcom má záujem o férovú dohodu a nie, aby sa veci riešili súdnou cestou. Poukázal na to, že už niekoľkokrát uviedol, že má záujem o odkúpenie predmetných pozemkov tak, ako to majú už urobené niekoľko rokov okolití vlastníci. Žalovanému nie je zrejmé, prečo žalobca nechcel predať tieto pozemky a tým pádom ho diskriminuje vo vzťahu k okolitým vlastníkom. Žalovaný zároveň nepovažoval za správnu ani cenu bezdôvodného obohatenia vo výške 3,98 eur za 1m², keďže susediaci nájomcovia nemajú takto stanovenú výšku nájomného. Navrhol, aby súd platobný rozkaz zrušil, nariadil vo veci pojednávanie a po vykonanom dokazovaní žalobu zamietol a priznal mu trovy konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že žalovaný odpor nijako vecne a právne neodôvodnil. Poukázal len na svoj predstieraný úmysel, že sa chce „férovo dohodnúť“. Žalobca poukázal na to, že už v predchádzajúcom konaní vedenom Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 11C/3/2020 žalovaný

podstatnú časť svojej argumentácie venoval (účelovo a právne bezvýznamne) skutočnosti, že mu neboli odpredané pozemky. Žalobca uviedol, že žalovaný pozná podmienky prevodu štátneho vlastníctva na inú osobu, keďže bol s nimi niekoľkokrát oboznámený, pričom samotný predaj je podmienený súhlasom rezortného ministerstva a súhlas, resp. výnimku je možné získať len v prípade preukázania ekonomickej výhodnosti predaja pre žalobcu, t.j. jedná sa o predaj za tzv. trhové ceny v danej lokalite a v danom čase. Žalobca taktiež poukázal na to, že sa nebránil, ani nebráni spusteniu procesu odpredaja sporných pozemkov vo vlastníctve žalovaného, avšak je nemysliteľné, aby si žalovaný diktoval podmienky, za ktorých má dôjsť k prevodu. Žalobca považuje tvrdenia žalovaného za výslovne manipulatívne a zdôraznil, že už niekoľko rokov trvajú neúspešné pokusy o vyriešenie predmetného sporu, pričom žalobca je nútený trpieť predmetný stav, teda že žalovaný bez právneho dôvodu a bez platenia akejkoľvek náhrady užíva predmetné parcely. Žalobca zároveň poukázal na to, že žalovaný vo svojom krátkom a strohom odpore poukazuje na skutočnosti, o ktorých už bolo niekoľkými súdnymi rozhodnutiami rozhodnuté v prospech žalobcu. Odpor žalobcu nie je vecne odôvodnený, preto sú splnené podmienky ust. § 267 ods. 2 písm. c) CSP.

4. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 6.3.2024 predmetný odpor voči platobnému rozkazu odmietol, z dôvodu, že dospel k záveru, že odpor je bez vecného odôvodnenia, pričom žalovaný bol v platobnom rozkaze poučený o následku, že súd odmietne odpor, ak je podaný bez vecného odôvodnenia. Súd poukázal na to, že žalovaný v odpore žiadnymi relevantnými skutočnosťami neodôvodnil nesúhlas so žalobou, neuviedol vecné dôvody, pre ktoré by nemal byť zaviazaný na plnenie bezdôvodného obohatenia. Uviedol, že žalovaný iba poukázal na záujem o uzatvorenia kúpnej zmluvy a nesúhlasil s výškou bezdôvodného obohatenia tvrdiac, že susedia nemajú takúto výšku nájomného. Tieto tvrdenia však nie sú vecným odôvodnením nesúhlasu s výškou bezdôvodného obohatenia, pričom žalovaný sa k základu nároku vôbec nevyjadril.

5. Súd prvej inštancie citoval ust. § 267 ods. 4 zákona č. 160/2015 – Civilný sporový poriadok (CSP), z ktorého *expressis verbis* vyplýva, že ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa zrušuje v celom rozsahu. Z uvedeného teda vyplýva, že vecné odôvodnenie odporu je nevyhnutným predpokladom pre zrušenie platobného rozkazu a nariadenie pojednávania. Na zrušenie platobného rozkazu teda nestačí iba podanie odporu, ale musí sa jednať o kvalifikovaný odpor obsahujúci vecné odôvodnenie. V danom prípade žalovaný odpor vecne neodôvodnil, neopísal rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku a ktoré by odôvodňovali, že bezdôvodné obohatenie nevzniklo. Žalovaný taktiež nepripojil žiadne listiny a neoznačil ani žiadne dôkazy. V odpore v podstate poukázal iba na to, že má záujem vec riešiť mimosúdne formou kúpy pozemkov. Z dôvodu absencie vecného odôvodnenia platobného rozkazu súd prvej inštancie odpor žalovaného odmietol.

6. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o odmietnutí odporu podal žalovaný odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f), g) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie o odmietnutí odporu. Žalovaný v odvolaní poukázal na to, že rozhodnutie súdu musí byť zrozumiteľné a presvedčivé. Jeho odôvodnenie musí obsahovať dostatok dôvodov pre to, aby adresát tohto rozhodnutia, resp. pri zásade verejnosti, nestranný pozorovateľ nemal pochybnosti o tom, že hodnotenie pravdivosti dôkazov a tým zistenie pre rozhodnutie rozhodujúcich skutočností a hodnotenie správnosti rozhodnutia, čiže použitie ustanovení právneho poriadku štátu je plne odôvodnené. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nedostatočné, nepresvedčivé, nezákonné, zjavne arbitrárne a založené na absolútnej ľubovôli sudcu, podľa ktorého vraj nešlo o podanie kvalifikovaného odporu s vecným odôvodnením. Žalovaný uviedol, že si nevie predstaviť, čo vecnejšie ešte v odpore malo byť uvedené, pričom už samotné tvrdenie, že s celým žalobným návrhom nesúhlasí, má podstatný význam k predmetu žaloby, pričom navyše svoj nesúhlas aj riadne vecne odôvodnil a rovnako označil aj dôkazy. Taktiež poukázal na to, že v odpore uviedol, že nie je žiadny právny dôvod, aby vec bola riešená súdnou cestou, pretože je tu priestor na uzatvorenie dohody. Vzhľadom na uvedené je preto pre neho rozhodnutie súdu absolútne nepochopiteľné.

7. Krajský súd v Prešove (odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a *contrario*) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia o odmietnutí odporu citoval § 267 ods. 1 CSP, z ktorého nepochybne vyplýva, že odpor proti platobnému rozkazu musí byť vecne odôvodnený, pričom § 129 CSP sa pri nedostatku vecného odôvodnenia nepoužije. Z § 129 CSP vyplýva, že pokiaľ je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto ho urobil, aby podanie doplnil alebo opravil. V prípade podania odporu ale súd na doplnenie, resp. opravu nevyzýva. Z citovaného § 267 ods. 1 CSP zároveň vyplýva, že žalovaný v odôvodnení odporu opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku, k odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom o týchto skutočnostiach musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

Odvolačný súd poukazuje na to, že z poučenia platobného rozkazu zo dňa 5.1.2024 vyplýva, že žalovaný bol poučený o tom, že odpor musí byť vecne odôvodnený a pokiaľ žalovaný považuje platobný rozkaz za neopodstatnený, je potrebné, aby pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pretože v opačnom prípade bude odpor odmietnutý.

9. Žalovaný v odpore uviedol iba to, že žalobný návrh považuje v celom rozsahu za nedôvodný a že nepovažuje za správnu ani cenu bezdôvodného obohatenia, pretože susediaci nájomcovia nemajú mať výšku nájomného v sume 3,98 eur za 1 m². V odvolaní voči uzneseniu o odmietnutí odporu žalovaný poukázal na to, že už samotné tvrdenie, že s celým žalobným návrhom nesúhlasí, má podstatný význam k predmetu žaloby, pričom on svoj nesúhlas aj riadne vecne odôvodnil a rovnako aj označil dôkazy.

10. Odvolačný súd k tomu uvádza, že iba samotné tvrdenie žalovaného o tom, že s platobným rozkazom nesúhlasí, resp. ho považuje v celom rozsahu za dôvodný, nie je vecným odôvodnením odporu voči platobnému rozkazu. Žalovaný vo svojom odpore musí nevyhnutne uviesť skutočnosti odôvodňujúce spochybnenie žalobcom tvrdeného nároku, a to buď v rovine skutkových tvrdení, alebo v rovine právneho posúdenia, nepostačuje iba faktická námietka, že s platobným rozkazom nesúhlasí. Žalovaný právne nijako nespochybnil nárok žalobcu a rovnako ani skutkovo. Jediným argumentom, ktorý by bolo možné pripustiť, je tvrdenie žalovaného o tom, že výšku nájomného nepovažuje za správnu z dôvodu, že susediaci nájomcovia majú mať stanovenú inú výšku nájmu. V tejto súvislosti odvolačný súd poukazuje na to, že žalovaný vo svojom odvolaní tvrdí, že svoj nesúhlas vecne odôvodnil a rovnako aj označil dôkazy. Uvedené tvrdenia, ale nie sú pravdivé, pretože žalovaný svoj nesúhlas vecne neodôvodnil, žiadne dôkazy neoznačil a rovnako ani nepripojil žiadne listiny na preukázanie svojich tvrdení.

11. Vzhľadom na to, že žalovaný skutočne vecne neodôvodnil odpor proti platobnému rozkazu, teda neuviedol napr., z akého konkrétneho dôvodu neuznáva nárok žalobcu úplne, resp. čiastočne, prečo by žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nemal patriť, teda z akých konkrétnych dôvodov považuje nárok žalobcu v celom rozsahu za nedôvodný, ako to uviedol vo svojom odpore, nakoľko, ako už odvolačný súd uviedol, iba takáto konštatácia nie je vecným odôvodnením odporu. Taktiež žalovaný neuviedol, aká iná výška nájomného za žalované obdobie, mala byť uplatňovaná voči iným nájomcom. V tomto ohľade nenavrhol vykonať žiadne dôkazy, ani nepripojil žiadne listiny. Za takejto situácie je teda žalovaný zodpovedný za vecné odôvodnenie svojho odporu, pričom v platobnom rozkaze bol poučený o tom, že pokiaľ svoj odpor vecne, teda riadne a náležite neodôvodní, jeho odpor bude odmietnutý.

12. Odvolačný súd taktiež poukazuje na to, že z vyjadrenia žalobcu k odporu vyplýva, že nárok z totožného titulu si už žalobca uplatňoval aj v minulosti. Žalobca poukázal aj na to, že žalovaný dlhodobo neuhrádza nájomné za užívanie pozemkov, ktoré nie sú v jeho vlastníctve, čím sa bezdôvodne obohacuje a zároveň dlhodobo nepristúpil na podmienky odpredaja predmetných parciel, pričom žalobca ako štátny subjekt má stanovené presné pravidlá určenia trhovej hodnoty nehnuteľnosti, a preto, pokiaľ má žalovaný skutočný záujem o odkúpenie týchto pozemkov, tak musí samozrejme akceptovať podmienky úhrady trhovej ceny. Odvolačný súd zároveň poukazuje na to, že pokiaľ má žalovaný skutočný záujem o odkúpenie predmetných pozemkov, tak mu v tom nemôže brániť ani toto konanie, avšak, samozrejme, musí akceptovať vyššie uvedenú skutočnosť, teda že žalobca je štátnym subjektom a odpredaj je možný iba pri akceptovaní trhovej hodnoty týchto pozemkov, čo je, samozrejme, bežné aj pre iné subjekty vo všeobecnosti.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené, preto odvolačný súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

8Co/16/2024

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).